

צילום: אורי סיון

שאלה של נישה

מוטיבים חוזרים
של לבנים בסלון,
מזכרות במדרגות
וחלל כפול, מלווים
את הנכנסים לבית
שעיצב האדריכל רון
שפיגל בקריית-אונו.
ויש גם בונס: גינה
היקפית מרשימה <<
מירי בן-דוד ליוו

[המשך מעמוד קודם]

בבית הדו-משפחתי

שבקריית-אנו, לא רחוק מאוניברסיטת בר-אילן, גר זוג עם שני ילדים בוגרים, לאחר צבא. רון שפיגל, המעצב והאדריכל שהחל בתכנון הבית לפני כארבע שנים וסיים את העבודה לפני כשנתיים, מספר כי באופן מעניין, התוצאה לא מעידה על פשטותם של בני הזוג. "אלו אנשים צנועים", הוא מסביר. שפיגל (34), נשוי ואב לבת המתגורר בשדה-חמד, אמנם מתאים את עצמו לקהל לקוחותיו, אבל לדבריו יש לו סטנדרטים משלו, "אנחנו דואגים להיות תמיד עם האצבע על הדופק ולהתעדכן בטכנולוגיות הבנייה החדשניות ביותר ובחומרים החדשים בשוק הבנייה", הוא מסביר. "בכדי לייצר הבנה ושיתוף פעולה עם הלקוח, אני

לטשטש את הגובה הרב ולתת לבית מראה שלם, נבחרו שלושה גופי תאורה בעלי נוכחות שיורדים מהתקרה למטה. המראה מרשים. מי שמביט מלמעלה רואה את גופי התאורה על רקע חלון הצופה לנוף. מי שמביט מלמטה אל גופי התאורה, רואה הנמכה מאונת. כשהאור דולק, האפקט הזה מרשים במיוחד.

כדי ליצור מרחב ואוויר נבחרו עבור עיצוב הסלון צבעים אפורים בהירים, ואילו כדי להשוות לחלל האירוח מראה מיוחד, נבחר אלמנט שחוזר על עצמו: שפיגל יצר קיר לבנים קטן, ברוחב שני מטרים, בין המטבח לסלון. על הקיר הזה מוצבת הטלוויזיה כשמצידה השני נמצא אי - משטח עבודה שמשמש גם כשולחן אכילה.

[המשך בעמוד הבא]

של רוחב", מספר שפיגל. "המשפחה הבהירה כבר בתחילת הדרך שהגינה היא המקום החשוב לה ביותר בבית, ועם המוטו הזה יצאנו לדרך. לקחנו את הבית והצמדנו אותו ככל האפשר לקו הבניין הקדמי. את הבית עצמו בנינו כמעין קופסה פשוטה ומלבנית שמשתלסת עד לקו הצדדי והקדמי". את הכניסה לבית מלווה חלון גדול שפונה לפרגולה, ממנו מציצים ארבעה עמודים מחופים בלבנים המספקים מבט אל החצר שממול. הגינה טובלת בירק ויש בה צמחייה מרהיבה. העצים שהמשפחה משמרת, יחד עם מראה הכניסה והגן, יוצרים רושם ראשוני מושלם על המבקרים.

שישה מטרים וחצי גובה

הסלון. כאמור, צר וארוך, אך יש בו חלל כפול בגובה שישה מטרים וחצי, כדי

משמש כעבודה בתלת-ממד כבר משלב הסיקיצות כך שהלקוח יוכל לטייל בתוך המודל ולהבין בדיוק מה מחכה לו".

גינה כמוטיב מרכזי

שפיגל מנהל את 'שפיגל אדריכלים' שבגבעת ח'ן, המתמחה בבנייה פרטית, עיצוב בתי עסק ומשרדים. הבית שתכנן ועיצב בקריית-אנו מאופיין ברוח זו, ומורכב ממרתף ושתי קומות - קומת קרקע וקומה ראשונה. בקומות הקרקע ממוקמים הסלון, המטבח וחדר של אחד הבנים. בקומה השנייה ישנים ההורים, כשבסמוך לחדרם מרפסת. בחדר הנוסף נמצא הבן השני. ישנו גם חדר שירות וכן חדר משפחה הצופה אל הסלון.

"מה שמייחד את הבית הזה הוא העובדה שמדובר ביו-משפחתי שנבנה על מגרש צר מאוד, כשגורשונו היו שבעה מטרים בלבד

קריצה צבעונית במדרגות

הקריצה הצבעונית, שדרושה גם היא בכל עיצוב, מתבטאת במדרגות. נישת גבס מלווה את העולים והיורדים, והיא מוארת בתאורה נעימה הבנויה בתוכה. בין הנישות מונחים אביזרים ומזכרות מהעולם, אותם אספו בעלי הבית. השילוב בינם ובין האורות מוליד צבעוניות מלבבת.

בדומה לסלון, גם במטבח שמדוי בעלי הבית על קו נקי. החומר השולט במטבח הוא עץ פורניר עדין. לאורך הקיר יש פס ארוך של ארונות והשיש לבן. מעליו בנויים חלונות עליהם ניתן להניח עציצים קטנים, מלחיות וכלים. "עיצוב הפנים בבית הזה נוהל על ידי בעלי הבית שידעו מה הם רוצים", אומר שפיגל, "לי נותר רק להתאים את עצמי אליהם. הוחלט על עיצוב מינימליסטי עם אפשרות לצביעה בכתיר, ובינתיים זה התקבל יפה מאוד". ■

[המשך מעמוד קודם]

אלמנט דומה מקבל גם את פני הבאים מהרחוב - מבנה אמנותי של לבנים מפידוק שמדגישים את סינת הבית בחזית הכי בולטת שלו. "הלבנים יוצרות את האפקט המסקרן והמעניין שצריך שיהיה בכל בית. כמו שפעם האח היה אלמנט מרכזי, כיום הלבנים מספקות את האפקט הזה, והו המרכז החדש והמודרני. כשהמוטיב הזה חוזר על עצמו יותר מפעם אחת, הדבר ייחודי אף יותר". הקו בסלון נקי ומודרני אך החלונות הבלגיים מחזירים את האווירה כמה שנים אחורה. הפרופילים דקים ונותנים תחושה של עיצוב עתיק. "זהו שילוב שיוצר את החמימות", מסביר שפיגל, "גם החלונות הצרים במטבח מעניקים תחושה של בגייה עתיקה, למרות כל החידושים". הריצוף שנבחר הוא מגרניט מורצלן 80 על 80. המרצפות האיכותיות הועדפו על פני אבן טבעית.

צילומים: אורי סיוון

שאלה של נישה

מוטיבים חוזרים של לבנים בסלון, מזכרות במדרגות וחלל כפול, מלווים את הנכנסים לבית שעיצב האדריכל רון שפיגל בקריית-אוננו. ויש גם בונוס: גינה היקפית מרשימה >>
מירי בן-דוד ליווי

{המשך מעמוד קודם}

בבית הדו-משפחתי

שבקריית-אונו, לא רחוק מאוניברסיטת בר-אילן, גר זוג עם שני ילדים בוגרים, לאחר צבא. רון שפיגל, המעצב והאדריכל שהחל בתכנון הבית לפני כארבע שנים וסיים את העבודה לפני כשנתיים, מספר כי באופן מעניין, התוצאה לא מעידה על פשטותם של בני הזוג. "אלו אנשים צנועים", הוא מסביר. שפיגל (34), נשוי ואב לבת המתגורר בשדה-חמד, אמנם מתאים את עצמו לקהל לקוחותיו, אבל לדבריו יש לו סטנדרטים משלו. "אנחנו דואגים להיות תמיד עם האצבע על הדופק ולהתעדכן בטכנולוגיות הבנייה החדשניות ביותר ובחומרים החדשים בשוק הבנייה", הוא מסביר. "בכדי לייצר הבנה ושיתוף פעולה עם הלקוח, אני

לטשטש את הגובה הרב ולתת לבית מראה שלם, נבחרו שלושה גופי תאורה בעלי נוכחות שיוורדים מהתקרה למטה. המראה מרשים. מי שמביט מלמעלה רואה את גופי התאורה על רקע חלון הצופה לנוף. מי שמביט מלמטה אל גופי התאורה, רואה הנמכה מאזנת. כשהאור דולק, האפקט הזה מרשים במיוחד.

כדי ליצור מרחב ואוויר נבחרו עבור עיצוב הסלון צבעים אפורים בהירים, ואילו כדי להשוות לחלל האירוח מראה מיוחד, נבחר אלמנט שחוזר על עצמו: שפיגל יצר קיר לבנים קטן, ברוחב שני מטרים, בין המטבח לסלון. על הקיר הזה מוצבת הטלוויזיה כשמצידה השני נמצא אי - משטח עבודה שמשמש גם כשולחן אכילה.

{המשך בעמוד הבא}

של רוחב", מספר שפיגל. "המשפחה הבהירה כבר בתחילת הדרך שהגינה היא המקום החשוב לה ביותר בבית, ועם המוטו הזה יצאנו לדרך. לקחנו את הבית והצמדנו אותו ככל האפשר לקו הבניין הקדמי. את הבית עצמו בנינו כמעין קופסה פשוטה ומלבנית שמשתלטת עד לקו הצדדי והקדמי". את הכניסה לבית מלווה חלון גדול שפונה לפרגולה, ממנו מציצים ארבעה עמודים מחופים בלבנים המספקים מבט אל החצר שממול. הגינה טובלת בירק ויש בה צמחייה מרהיבה. העצים שהמשפחה משמרת, יחד עם מראה הכניסה והגן, יוצרים רושם ראשוני מושלם על המבקרים.

שישה מטרים וחצי גובה

הסלון, כאמור, צר וארוך, אך יש בו חלל כפול בגובה שישה מטרים וחצי. כדי

משתמש בעבודה בתלת-ממד כבר משלב הסקיצות כך שהלקוח יוכל לטייל בתוך המודל ולהבין בדיוק מה מחכה לו".

גינה כמוטיב מרכזי

שפיגל מנהל את 'שפיגל אדריכלים' שבגבעת ח', המתמחה בבנייה פרטית, עיצוב בתי עסק ומשרדים. הבית שתכנן ועיצב בקריית-אוונו מאופיין ברוח זו, ומורכב ממרתף ושתי קומות - קומת קרקע וקומה ראשונה. בקומת הקרקע ממוקמים הסלון, המטבח וחדר של אחד הבנים. בקומה השנייה ישנים ההורים, כשבסמוך לחדרם מרפסת. בחדר הנוסף נמצא הבן השני. ישנו גם חדר שירות וכן חדר משפחה הצופה אל הסלון.

"מה שמייחד את הבית הזה הוא העובדה שמדובר בדו-משפחתי שנבנה על מגרש צר מאוד, כשלרשותנו היו שבעה מטרים בלבד

קריצה צבעונית במדרגות

הקריצה הצבעונית, שדרושה גם היא בכל עיצוב, מתבטאת במדרגות. נישת גבס מלווה את העולים והיורדים, והיא מוארת בתאורה נעימה הבנויה בתוכה. בין הנישות מונחים אביזרים ומזכרות מהעולם, אותם אספו בעלי הבית. השילוב בינם ובין האורות מוליד צבעוניות מלבבת.

בדומה לסלון, גם במטבח שמרו בעלי הבית על קו נקי. החומר השולט במטבח הוא עץ פורניר עדין. לאורך הקיר יש פס ארוך של ארונות והשיש לבן. מעליו בנויים חלונות עליהם ניתן להניח עציצים קטנים, מלחיות וכלים. "עיצוב הפנים בבית הזה נוהל על ידי בעלי הבית שידעו מה הם רוצים", אומר שפיגל. "לי נותר רק להתאים את עצמי אליהם. הוחלט על עיצוב מינימליסטי עם אפשרות לצבירה בעתיד, ובינתיים זה התקבל יפה מאוד". ■

[המשך מעמוד קודם]

אלמנט דומה מקבל גם את פני הבאים מהרחוב - מבנה אמנותי של לבנים מפירוק שמדגישים את פינת הבית בחזית הכי בולטת שלו. "הלכנו יוצרות את האפקט המסקרן והמעניין שצריך שיהיה בכל בית. כמו שפעם האח היה אלמנט מרכזי, כיום הלכנו מספקות את האפקט הזה, זהו המרכז החדש והמודרני. כשהמוטיב הזה חוזר על עצמו יותר מפעם אחת, הדבר ייחודי אף יותר". הקו בסלון נקי ומודרני אך החלונות הבלגיים מחזירים את האווירה כמה שנים אחורה. הפרופילים דקים ונותנים תחושה של עיצוב עתיק. "זהו שילוב שיוצר את החמימות", מסביר שפיגל. "גם החלונות הצרים במטבח מעניקים תחושה של בנייה עתיקה, למרות כל החידושים". הריצוף שנבחר הוא מגרניט פורצלן 80 על 80. המרצפות האיכותיות הועדפו על פני אבן טבעית.

